

Болен здрав носи

Имало едно време един дядо и една баба. Веднъж дядото казал на бабата:

- Бабо, аз ще отида за риба, а ти стой тук, у дома, и наготви!
- Добре, дядо – отвърнала бабата.

Отишъл дядото на реката. Наловил много риба. А отстрани, скрита в храсталаците, стояла една лисица и го следяла. Гледала го лисицата, гледала и се чудела: „Ех, Боже, Боже, ще мога ли тази риба да я взема от глупавия старец?“

Напълнил дядото каруцата с риба и си тръгнал. Тогава хитрата лисица легнала на пътя и се направила на умряла. Слезнал дядото при нея, ритнал я и си казал: „Умряла е! Сега ще занеса в къщи хем риба, хем кожух на бабата!“

Взел лисицата и я сложил на каруцата върху рибата. А по пътя лисицата хвърляла рибата от каруцата, хвърляла, хвърляла – една не оставила.

Стигнал дядото до къщи и викнал:

- Бабо, бабо, отвори ми портата, че ти нося хем риба, хем кожухче! Хвърляй старото кожухче в огъня да изгори!

Бабата, горката, зарадвала се много, хвърлила набързо старото кожухче в печката и отворила портата. Но какво да види – няма кожух, няма риба, няма нищо!

През това време лисицата слезнала от каруцата, събрала рибата и я занесла в дупката си. Наредила я там на синджири да изсъхне. Не щеш ли точно тогава дошъл Кумчо Вълчо и почукал на вратата.

- Кой чука? – попитала лисицата.
- Аз, Кумице. Отвори ми! – отговорил и вълкът.

Лисицата се страхувала от силния вълк и му отворила. Но не искала да дели с него насъбраната риба, затова му рекла:

- Недей поглежда нагоре, Куме, че много пепел има. Ще ти падне в очите!

- Добре, Кумице – отговорил вълкът.

Седнал той на стола и започнал да мисли – какво ли крие Кума Лиса, че не иска да поглежда към тавана?

- Кумице, – казал вълкът – жаден съм! Донеси ми малко вода да пия!

И докато лисицата му носела вода, той погледнал към тавана и видял рибата.